

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/144/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3809217029
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3809217029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a členiek JUDr. Gabriely Janákovej a JUDr. Aleny Radičovej v právnej veci navrhovateľa: U. N., nar. XX. X. XXXX, bytom M. XX, zastúpený L. P. V., advokátom v P., G. X. X, proti odporkyni: C. X., nar. XX. 4. XXXX, bytom P., J. E. XXX/X, zastúpená U. X. Z., advokátom v P., O. F. XX, o zaplatenie 300 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. marca 2011, č.k. 5C/39/2010-89, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 300 eur s príslušenstvom. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporkyni náhradu trov konania v sume 319,14 eur na účet právneho zástupcu U. X. Z. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V rozsudku konštatoval, že navrhovateľ sa domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy vo výške 300 eur s príslušenstvom z dôvodu, že na žiadosť odporkyne jej sprostredkoval v E. klienta, u ktorého začala pracovať ako opatrovatelka, na základe jeho sprostredkovania. Súd prvého stupňa konštatoval, že keďže zmluva, na základe ktorej sa navrhovateľ domáhal plnenia proti odporkyni, nebola uzavretá v písomnej forme, bolo medzi účastníkmi sporných viacerých skutočností. Jednak bolo medzi účastníkmi sporné, s kým odporkyňa zmluvu o sprostredkovaní uzavrela; ďalšou spornou skutočnosťou bolo, či obsahom dohody o sprostredkovaní bolo zaplatenie jednorazovej odmeny vo výške 300 eur alebo platenie odmeny vo výške 300 eur polročne po celú dobu pôsobenia odporkyne v rodine, ktorú jej navrhovateľ sprostredkoval. Napriek tomu, že odporkyňa tvrdila, že zmluvu o sprostredkovaní neuzavrela s navrhovateľom, ale s jeho manželkou, na základe výsledkov vykonaného dokazovania ustálil, že dohodu o sprostredkovaní uzavrela odporkyňa s navrhovateľom. Taktiež na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že obsahom dohody o sprostredkovaní nebolo zaplatenie jednorazovej odmeny vo výške 300 eur, ale že účastníci si dohodli platenie odmeny vo výške 600 eur ročne, splatnú polročne po 300 eur po dobu pôsobenia odporkyne v rodine, ktorú jej navrhovateľ sprostredkoval. Závazkový vzťah medzi účastníkmi kvalifikoval ako zmluvu o sprostredkovaní podľa § 774 a nasl. Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že pokiaľ sa jedná o uplatnený nárok na zaplatenie 300 eur, navrhovateľ si vo svojich tvrdeniach jednak odporoval, keď tvrdil, že odporkyňa mu za prvý polrok 2009 uhradila sumu 300 eur a to dňa 21. 1. 2009 a 18. 2. 2009 vždy po 150 eur s tým, že odmena bola splatná na polrok vopred, avšak z ním predložených dokladov vyplýva, že odporkyňa mu zaplatila sumu 250 eur dňa 20. 8. 2009. Dodatočne navrhovateľ tvrdil, že suma 250 eur je práve odmena za prvý polrok 2009, ktorú mu odporkyňa zaplatila neskôr - po dobe splatnosti. Ide o rozporné tvrdenia navrhovateľa, z ktorých vznikajú pochybnosti, kedy, za aké obdobie a akú sumu mu odporkyňa zaplatila.

Nedôveryhodnosť tvrdení navrhovateľa vyplýva aj z jeho ďalších vyjadrení, keď uvádzal, že svedkovia V., P. a tiež navrhovaní svedkovia M. a M., ktorým tiež sprostredkoval klienta na opatrovanie v E., mu riadne platia odmenu 600 eur mesačne, avšak v predložených dokladoch o príjmoch a výdavkoch za r. 2009 sa nenachádza ani jeden doklad o zaplatení tejto odmeny od vyššie uvedených osôb, pričom navrhovateľ dodatočne po oboznámení s touto skutočnosťou zo strany súdu uvádzal, že uvedení svedkovia ho mali požiadať o odklad zaplatenia odmeny. Citoval ust. § 774 Občianskeho zákonníka v súvislosti s čím vyslovil názor, že na základe zmluvy o sprostredkovaní vzniká sprostredkovateľovi nárok na odmenu jednorazovo, resp. by mala byť vyčíslená jej celková výška, ktorú si účastníci môžu dohodnúť v splátkach. V danom prípade však nešlo o takéto dojednanie, výška odmeny nebola určitá, dá sa povedať, že jej vyplácanie malo trvať po neurčitú dobu a celková výška odmeny za sprostredkovanie nie je zrejímavá. Okrem toho v čase uzavretia zmluvy navrhovateľ sprostredkoval pre odporkyňu klienta, u ktorého pracovala bez pracovného povolenia, teda nelegálne, čo sám v konaní aj potvrdil prostredníctvom svojho právneho zástupcu. To, že v r. 2007 bola udelená na takýto druh činnosti amnestia nič nemení na skutočnosti, že na takúto činnosť nemala odporkyňa povolenie. Dodatočné zlegalizovanie pôsobenia odporkyne v E. v r. 2008 nemá vplyv na obsah zmluvy, ktorú účastníci uzavreli v júni 2007, kedy navrhovateľ sprostredkoval odporkyňu prácu v rodine p. E.. Za takýchto okolností domáhanie sa vyplácania odmeny za sprostredkovanie opakovane, prakticky po neurčitú dobu, považoval súd za výkon práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v súvislosti s tým zmluvu uzavretú medzi účastníkmi za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Z uvedených dôvodov nevykonával ani ďalšie dôkazy navrhnuté navrhovateľom na výsluch svedkov Z. M. a X. M., ktorí sa obdobne ako svedkovia V. a P. mali vyjadriť k obsahu dohody, ktorá bola s nimi uzavretá s navrhovateľom. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyňi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu v sume 319,14 eur.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., keď podľa jeho názoru prvostupňový súd z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že prvostupňový súd vykonaným dokazovaním zistil, že uzavrel sprostredkovateľskú zmluvu s odporkyňou, výšku odmeny, ako aj skutočnosť, že bola platená opakovane, ako aj to, že mala byť platená po dobu výkonu činnosti u klienta, ktorého odporkyňu sprostredkoval. Táto skutočnosť však nebránila súdu contra dictio uviesť, že výška odmeny nebola zrejímavá, rovnako ako doba, po ktorú ju mala odporkyňa vyplácať. Ak nebola preukázaná skutočnosť, že mu odmena vo výške 300 eur bola opakovane vyplácaná, tak táto nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Skutočnosť, že odporkyňa našiel klienta, prevzal od nej opakovane odmenu, ktorú mu mala platiť, kým podnikala u klienta, ktorého jej sprostredkoval, potvrdili viacerí svedkovia. Súdu prvého stupňa vytykal aj jeho záver, že odporkyňa pracovala v E. E. bez pracovného povolenia. Táto skutočnosť nebola súdom nijako preukázaná a súd nevykonával k tomuto skutkovému zisteniu žiadne dokazovanie. V období, za ktoré mu odporkyňa nezaplatila odmenu, t.j. druhý polrok 2009, bola už viac ako dva roky podnikateľkou, s rakúskym živnostenským listom v E. E., vykonávala podnikateľskú činnosť pre klienta, ktorého jej sprostredkoval. V období pred podnikaním odporkyne v E. E. jej právny status nepoznal a právny rámec a právne podmienky, za akých bude odporkyňa vykonávať svoju činnosť u klienta, neboli predmetom ich sprostredkovateľskej zmluvy. Ak odporkyňa s klientom, ktorého jej sprostredkoval, uzavrela zmluvu alebo dohodu, ktorá bola v rozpore s právnymi predpismi E. E., resp. nelegálna, nenesie za to žiadnu zodpovednosť, naopak za túto skutočnosť nesie zodpovednosť len odporkyňa. V čase, keď s odporkyňou túto zmluvu uzatváral, jeho záväzkom zo sprostredkovateľskej zmluvy bolo nájsť jej klienta, pre ktorého bude vykonávať svoje služby. Vyslovil názor, že sprostredkovateľská zmluva, ktorú uzavrel s odporkyňou obsahovala všetky obligatórne náležitosti v zmysle § 774 Občianskeho zákonníka a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., ktoré uplatnil ako ďalší odvolací dôvod. Vyslovil názor, že ak by súd vykonával dokazovanie k svojim právnym záverom týkajúcim sa absolútnej neplatnosti zmluvy z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, tak len odporkyňa mohla spôsobiť svojim konaním, t.j. uzavretím zmluvy s klientom v E. E. mravnú rozpornosť tejto zmluvy. Prvostupňový súd aplikoval správnu normu (§ 39 Občianskeho zákonníka) na nesprávne zistený skutkový stav, resp. na skutkový stav vôbec nezistený: aplikoval ju totiž na zmluvu, ktorú mala údajne uzavrieť odporkyňa s klientom, pričom ďalej na základe hypotézy konštatoval jej rozpor s právnym poriadkom E. E. a následne z tohto hypoteticky podopreného konštatovania dovodil

rozpor dobrých mravov jeho sprostredkovateľskej zmluvy s odporkyňou, a teda jej absolútnu neplatnosť. Táto aplikácia právnej normy je nielen nesprávna a neprípustná a to z dôvodu, že za právny vzťah odporkyne s klientom, ktorého jej sprostredkoval, nenesie žiadnu právnu zodpovednosť ale aj excesom, ktorý sa v právnej spisbe týkajúcej sa inštitútu dobrých mravov ešte neobjavil.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť ako vecne správny. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariadovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V predmetnej veci odvolací súd po preskúmaní zistil, že súd prvého stupňa vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, pričom dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti v zmysle ust. § 132 O.s.p. a vec aj správne právne posúdil. Vo svojom rozhodnutí výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti v predmetnej veci považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Po preskúmaní odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje a na ktoré odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

Z uvedených dôvodov bolo rozhodnutie prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdené.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu týchto trov neuplatnila postupom podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.